

atraktivno, i naravno, aktuelno, bilo da je kreirano snagama grada i zemlje ili gostovanjem svjetskih umjetnika i stvaralaca; ukoliko se obezbijedi dominirajući duh koji zagovara da „kultura ide za publikom”, a ne obrnuto, itd.

„Otkriveni” novi sarajevski „kupci” i prostori, očito, predstavljaju više izazov kulturnom i umjetničkom stvaralaštvu da se upravo tu, u tim ambijentima specifičnosti i originalnosti, afirmišu brojne vrijednosti – od kamernih koncerata i mini-galerija do autentičnih muzičko-scenskih i drugih postavki.

Osjećanje za novo, za stvaralačke izazove van klasičnih kulturno-umjetničkih zdanja i dvorana, biće, bez sumnje, posebna prilika da se iskažu novi kreatori, nove snage i nove umjetničke poruke. Maštovitost u pristupu i izboru djela i ambijenta, prema tome, javljaće se u okvirima šireg turističkog koncepta kao posebna šansa kulturnom i umjetničkom stvaralaštvu grada i zemlje.

Sigurno je da drugačiji način života u gradu, u uvjetima prisustva velikog broja stranih gostiju, traži i drugačija poimanja programske i repertoarske politike – prije svega zbog činjenice da „konzumenti” od sada ne bi trebalo da budu samo Sarajlije, nego i publika različitih svjetskih manira, kriterija, potreba i afiniteta.

ŠANSZA ZA POSLOVANJE

Iskustva Olimpijade i na kulturnom i umjetničkom planu ne mimoilaze ni ovaj trakt koji se, najčešće stidljivo, veže za ovu sferu stvaralaštva – poslovni duh.

Pokazalo se, naime, da aktivnosti umjetničkih i kulturnih ustanova u koncipiranju razvijene turističke ponude jednog centra mara itekako da računa na poslovno-ekonomsku stranu, kao stimulans i osnovu za materijalnu egzistenciju tog stvaralaštva.

Evidentno je, s druge strane, da je „poslovna žica” unutar pojedinih kulturno-umjetničkih institucija u gradu, jedna od najslabijih stavki njihove ukupne aktivnosti. Vidljivo je da je manjkavost tog osjećanja za poslovno-materijalnu stranu u aktivnosti još posljedica dvaju ekstrema koji teško izmiču društvenoj praksi – elitističkom poimanju kulturnog stvaralaštva, gdje se poslovni i materijalni aspekti proglašavaju „bizarnim” i „nedostojnim”, s jedne, i naviknutosti na isključivu budžetsku funkciju stvaralaštva, gdje se materijalno i poslovno samo po sebi podrazumijeva, s druge strane.

Šansa za kulturne i umjetničke stvaraoce o kojoj je riječ sigurno podrazumijeva jedan nov, savremeni pristup poslovnoj dimenziji cjelokupne aktivnosti, kao nužnoj pretpostavci materijalno stabilnog, dohodovnog društvenog statusa ovih ustanova. Na toj osnovi biće samo moguće stvarati repertoarske i programske koncepte u razvijenoj mreži turističke ponude – od koncerta i izložbi do muzičko-scenskih i dramskih izvedbi.